Kategoria: Rozwój i fundusze
Opublikowano: czwartek, 14, marzec 2019 12:06
Bartłomiej Zydel
Odsłony: 794

Jak wskazywaliśmy w poprzednich częściach, programy ochrony środowiska wiążą się z ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Na jakie wątki z orzeczeń zapadłych na gruncie tej ustawy warto zwrócić uwagę?

Gdzie poszukiwać granic ochrony środowiska

„W polskim systemie prawnym nie ustanowiono więc zasady prymatu ochrony środowiska nad innymi względami. Ramy uwzględniania kwestii ochrony środowiska wyznacza zasada zrównoważonego rozwoju (art. 5 Konstytucji RP).” – wyrok WSA w Warszawie z dnia 23 czerwca 2009 r., IV SA/Wa 1269/08

Obwieszczenie to czynność materialnotechniczna

„Przedmiotowy zakres kontroli sądowoadministracyjnej określony został w art. 3 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Stosownie do treści art. 3 § 2 pkt 4 tej ustawy, kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje także orzekanie w sprawach skarg na inne niż określone w pkt 1-3 akty i czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa… (z pewnymi wyłączeniami), określane często zbiorczą nazwą tzw. >>czynności materialnotechnicznych<<. Jednym z podstawowych warunków dopuszczalności skutecznego zaskarżenia tego rodzaju aktów lub czynności jest ich indywidualny charakter. Nie mieszczą się zatem w zakresie kognicji sądów administracyjnych określonej w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. akty natury ogólnej, skierowane do ogółu (a nie do konkretnego adresata). Przykładem aktów tego ostatniego typu są właśnie obwieszczenia, także zatem obwieszczenie, którego dotyczy skarga (obwieszczenie o możliwości zapoznania się z projektem Programu ochrony środowiska dla Gminy na lata 2015-2018 z perspektywą na lata 2019-2022 – BZ).” – postanowienie WSA we Wrocławiu z dnia 13 kwietnia 2016 r., III SA/Wr 1211/15

Uwagi wniesione po terminie

„Uzasadniając zarzut naruszenia ww. przepisów, skarżący kasacyjnie wskazują na brak rozpoznania przez organy administracyjne uwag wniesionych po terminie. Jak dalej wyjaśniają skarżący kasacyjnie, każda uwaga wniesiona aż do chwili wydania decyzji winna podlegać ocenie organu. Stanowisko to nie jest zasadne, ponieważ jest sprzeczne z art. 39 ust. 1 pkt 4 ustawy środowiskowej. Zgodnie z tym przepisem organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informację o sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 21-dniowy termin ich składania. Taki termin został w tej sprawie wyznaczony i tym samym uwagi wniesione po tym terminie mogły pozostać bez rozpoznania. Zgodnie z art. 41 ustawy środowiskowej uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu pozostawia się bez rozpatrzenia. Tym samym wbrew stanowisku skarżących kasacyjnie Wójt naruszyłby obowiązujące prawo, gdyby rozpoznał uwagi wniesione po zakreślonym terminie.” – wyrok NSA z dnia 24 maja 2018 r., II OSK 2938/17

W następnej części: co mówi Najwyższa Izba Kontroli o samorządowych programach ochrony środowiska?

Phoca PDF